

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 21. februára 2018*

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté s ohľadom na situáciu na Ukrajine – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Ponechanie mena žalobcu na zozname – Povinnosť odôvodnenia – Právny základ – Skutkový základ – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo na obhajobu – Právo vlastníť majetok – Právo na dobrú povesť – Proporcionalita – Ochrana základných práv, ktorá zodpovedá ochrane zabezpečenej v Únii – Námietka nezákonnosti“

Vo veci T-731/15,

Sergej Kljujev, bydliskom v Donecku (Ukrajina), v zastúpení: R. Gherson, T. Garner, solicitors, B. Kennelly, QC, a J. Pobjoy, barrister,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: Á. de Elera-San Miguel Hurtado a J.-P. Hix, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh založený na článku 263 ZFEÚ na zrušenie po prvé rozhodnutia Rady (SZBP) 2015/1781 z 5. októbra 2015, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 259, 2015, s. 23), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/1777 z 5. októbra 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 259, 2015, s. 3), po druhé rozhodnutia Rady (SZBP) 2016/318 zo 4. marca 2016, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 76), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2016/311 zo 4. marca 2016, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 1), a po tretie rozhodnutia Rady (SZBP) 2017/381 z 3. marca 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 34), a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2017/374 z 3. marca 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 1), v rozsahu, v akom bolo meno žalobcu ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa vzťahujú tieto reštriktívne opatrenia,

* Jazyk konania: angličtina.

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory G. Berardis (spravodajca), sudcovia D. Spielmann a Z. Csehi,

tajomník: L. Grzegorzczak, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní 28. júna 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok¹

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Táto vec patrí do rámca reštriktívnych opatrení prijatých voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine v dôsledku potlačenia demonštrácií na Námestí nezávislosti v Kyjeve (Ukrajina).
- 2 Dňa 5. marca 2014 prijala Rada Európskej únie rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 26). V ten istý deň Rada prijala nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 66, 2014, s. 1).
- 3 Žalobca Sergej Kljujev je ukrajinský podnikateľ a brat Andrija Kljujeva, bývalého vedúceho kancelárie ukrajinského prezidenta. Taktiež je členom Najvyššej rady Ukrajiny.
- 4 Odôvodnenia 1 a 2 rozhodnutia 2014/119 stanovujú:
  - „(1) Rada 20. februára 2014 dôrazne odsúdila akékoľvek použitie násilia na Ukrajine. Vyzvala na okamžité ukončenie násilia na Ukrajine a na úplné dodržiavanie ľudských práv a základných slobôd. Vyzvala vládu Ukrajiny, aby zachovala maximálnu zdržanlivosť, a vedúcich predstaviteľov opozície, aby sa dištancovali od osôb, ktoré sa prikláňajú k radikálnemu konaniu vrátane násilia.“
  - (2) Rada 3. marca 2014 [rozhodla], že s cieľom upevniť a podporiť právny štát a dodržiavanie ľudských práv na Ukrajine zameria sankcie na opatrenia na zmrazenie a vymáhanie aktív osôb identifikovaných ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osôb zodpovedných za porušovanie ľudských práv.“
- 5 Článok 1 ods. 1 a 2 rozhodnutia 2014/119 stanovuje:
  - „1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osobám zodpovedným za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.“
  2. Fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom uvedeným v prílohe sa priamo ani nepriamo nesprístupnia žiadne finančné prostriedky ani hospodárske zdroje, a to ani v ich prospech.“

1 Uvádžajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

- 6 Podmienky tohto zmrazenia finančných prostriedkov sú definované v ďalších odsekoch tohto článku.
- 7 V súlade s rozhodnutím 2014/119 nariadenie č. 208/2014 ukladá prijatie opatrení o zmrazení finančných prostriedkov a definuje podmienky tohto zmrazenia v podstate rovnakým spôsobom ako uvedené rozhodnutie.
- 8 Mená osôb, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014, sú uvedené v zozname nachádzajúcom sa v prílohe rozhodnutia 2014/119 a v rovnakom zozname v prílohe I nariadenia č. 208/2014 (ďalej len „zoznam“) spolu najmä s odôvodnením ich zápisu.
- 9 Meno žalobcu bolo v zozname uvedené spolu s informáciou o totožnosti „podnikateľ; brat [Andrija Kljujeva]“ a týmto odôvodnením:

„Osoba, proti ktorej sa na Ukrajine vedie vyšetrovanie pre účasť na trestných činoch v súvislosti so spreneverou ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a ich protiprávny prevod mimo Ukrajinu.“

- 10 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. mája 2014 žalobca podal žalobu, zapísanú pod číslom T-341/14, ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia 2014/119 a nariadenia č. 208/2014 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 11 Rada 29. januára 2015 prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/143, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 16), a nariadenie (EÚ) 2015/138, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 24, 2015, s. 1).
- 12 Rozhodnutie 2015/143 od 31. januára 2015 spresnilo kritériá označovania osôb, na ktoré sa vzťahuje zmrazenie finančných prostriedkov. Konkrétne článok 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119 nahradilo toto znenie:

„1. Zmrazujú sa všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré patria osobám identifikovaným ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov a osoby zodpovedné za porušovanie ľudských práv na Ukrajine, a fyzickým alebo právnickým osobám, subjektom alebo orgánom, ktoré sú s nimi spriaznené, uvedeným v prílohe, ako aj všetky finančné prostriedky a hospodárske zdroje, ktoré sú vo vlastníctve takýchto osôb, subjektov alebo orgánov, v ich držbe alebo pod ich kontrolou.

Na účely tohto rozhodnutia patria medzi osoby identifikované ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov osoby, proti ktorým vedú ukrajinské orgány vyšetrovanie z dôvodu:

- a) sprenevery ukrajinských verejných finančných prostriedkov alebo aktív alebo spolupáchateľstva pri takejto sprenevere, alebo
- b) zneužívania právomoci verejného činiteľa s cieľom získať pre seba alebo tretiu stranu neoprávnenú výhodu a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinské verejné finančné prostriedky alebo aktíva, alebo spolupáchateľstva pri takomto zneužívaní.“
- 13 Nariadenie 2015/138 v súlade s rozhodnutím 2015/143 zmenilo a doplnilo nariadenie č. 208/2014.
- 14 Rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014 boli neskôr v príslušnom poradí zmenené rozhodnutím Rady (SZBP) 2015/364 z 5. marca 2015, (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 25) a vykonávacím nariadením Rady (EÚ) 2015/357 z 5. marca 2015, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 62, 2015, s. 1). Rozhodnutie 2015/364 zmenilo a doplnilo článok 5 rozhodnutia 2014/119 takým spôsobom, že predĺžilo reštriktívne opatrenia voči žalobcovi do 6. júna 2015. V dôsledku uvedeného vykonávacie nariadenie 2015/357 nahradilo prílohu I nariadenia č. 208/2014.

- 15 Rozhodnutím 2015/364 a vykonávacím nariadením 2015/357 bolo meno žalobcu ponechané v zozname s informáciou o totožnosti „brat [Andrija Kljujeva], podnikateľ“ a novým odôvodnením:

„Osoba, ktorú ukrajinské orgány vyšetrojú v súvislosti s účasťou na sprenevere verejných finančných prostriedkov alebo aktív a na zneužívaní právomoci verejného činiteľa s cieľom poskytnúť neoprávnenú výhodu pre seba alebo pre tretiu stranu, a tým spôsobiť škodu, pokiaľ ide o ukrajinské verejné finančné prostriedky alebo aktíva. Osoba spojená s označenou osobou [Andrijom Petrovičom Kljujevom], voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív.“

- 16 Rada prijala 5. júna 2015 rozhodnutie (SZBP) 2015/876, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 142, 2015, s. 30), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/869, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 142, 2015, s. 1). Rozhodnutie 2015/876 na jednej strane nahradilo článok 5 rozhodnutia 2014/119 a predĺžilo uplatnenie reštriktívnych opatrení týkajúcich sa žalobcu do 6. októbra 2015 a na druhej strane zmenilo a doplnilo prílohu k tomuto naposledy uvedenému rozhodnutiu. V dôsledku uvedeného vykonávacie nariadenie 2015/869 nahradilo prílohu I nariadenia č. 208/2014.

- 17 Rozhodnutím 2015/876 a vykonávacím nariadením 2015/869 bolo meno žalobcu ponechané v zozname s informáciou o totožnosti „brat [Andrija Kljujeva], podnikateľ“ a novým odôvodnením:

„Osoba, ktorú ukrajinské orgány vyšetrojú pre účasť na sprenevere verejných finančných prostriedkov. Osoba spojená s označenou osobou [Andrijom Petrovičom Kljujevom], voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív.“

- 18 Listom z 31. júla 2015 zaslala Rada žalobcovi list datovaný 26. júna 2015 [dôverné]². V tomto liste Rada žalobcu informovala, že mala v úmysle reštriktívne opatrenia voči nemu zachovať, a informovala ho o stanovenej lehote, v ktorej mohol v tejto súvislosti predložiť pripomienky. Žalobca svoje pripomienky predložil v liste z 31. augusta 2015.

- 19 Rada 5. októbra 2015 prijala rozhodnutie (SZBP) 2015/1781, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 259, 2015, s. 23), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2015/1777, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 259, 2015, s. 3) (ďalej spoločne len „akty z októbra 2015“). Rozhodnutie 2015/1781 na jednej strane nahradilo článok 5 rozhodnutia 2014/119 a predĺžilo uplatnenie reštriktívnych opatrení týkajúcich sa žalobcu do 6. marca 2016 a na druhej strane zmenilo a doplnilo prílohu k tomuto naposledy uvedenému rozhodnutiu. V dôsledku uvedeného vykonávacie nariadenie 2015/1777 nahradilo prílohu I nariadenia č. 208/2014.

- 20 Rozhodnutím 2015/1781 a vykonávacím nariadením 2015/1777 bolo meno žalobcu ponechané v zozname s informáciou o totožnosti „brat [Andrija Kljujeva], podnikateľ“ a novým odôvodnením:

„Osoba, proti ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie pre účasť na zneužití verejných finančných prostriedkov alebo aktív. Osoba spojená s označenou osobou [Andrijom Petrovičom Kljujevom], voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív.“

- 21 Listom zo 6. októbra 2015 Rada advokátom žalobcu zaslala kópiu aktov z októbra 2015, informovala ich o ponechaní mena žalobcu na zozname a odpovedala na ich pripomienky z 31. augusta 2015. Rada okrem toho k tomuto listu pripojila ďalší list [dôverné] z 3. septembra 2015.

2 Vynechané dôverné údaje.

Skutkový stav po podaní prejednávanej žaloby

- 22 Listom z 15. decembra 2015 Rada žalobcovi zaslala list [*dôverný*] datovaný 1. decembra 2015, ktorým ho informovala o stanovenej lehote, v ktorej mohol v tejto súvislosti predložiť svoje pripomienky.
- 23 Všeobecný súd rozsudkom z 28. januára 2016, Klujev/Rada (T-341/14, EU:T:2016:47), zrušil rozhodnutie 2014/119 a nariadenie č. 208/2014 v rozsahu, v akom sa týkali žalobcu.
- 24 Rada 4. marca 2016 prijala rozhodnutie (SZBP) 2016/318, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 76), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2016/311, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 60, 2016, s. 1) (ďalej spoločne len „akty z októbra 2016“).
- 25 Aktmi z marca 2016 bolo uplatňovanie reštriktívnych opatrení, pokiaľ ide o žalobcu, predĺžené až do 6. marca 2017, pričom odôvodnenie jeho označenia nebolo v porovnaní s tým, ktoré bolo uvedené v aktoch z októbra 2015, zmenené.
- 26 Rada listom zo 7. marca 2016 informovala žalobcu o zachovaní reštriktívnych opatrení voči nemu. Taktiež odpovedala na pripomienky žalobcu uvedené v predchádzajúcej korešpondencii a zaslala mu akty z marca 2016.
- 27 Rada listom z 12. decembra 2016 informovala advokátov žalobcu, že uvažuje o obnovení reštriktívnych opatrení voči nemu a pripojila dva listy [*dôverný*], jeden datovaný 25. júla 2016 a druhý datovaný 16. novembra 2016 (ďalej len „listy z 25. júla a 16. novembra 2016“), pričom pripomenula lehotu stanovenú na predloženie pripomienok v súvislosti s ročným preskúmaním reštriktívnych opatrení. Žalobca tieto pripomienky Rade predložil listom z 12. januára 2017.
- 28 Rada 3. marca 2017 prijala rozhodnutie (SZBP) 2017/381, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 2014/119 (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 34), a vykonávacie nariadenie (EÚ) 2017/374, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 208/2014 (Ú. v. EÚ L 58, 2017, s. 1) (ďalej spoločne len „akty z októbra 2017“).
- 29 Aktmi z marca 2017 bolo uplatňovanie reštriktívnych opatrení, týkajúce sa menovite žalobcu, predĺžené až do 6. marca 2018, pričom odôvodnenie jeho označenia nebolo v porovnaní s tým, ktoré bolo uvedené v aktoch z októbra 2015 a z marca 2016, zmenené.
- 30 Rada listom zo 6. marca 2017 žalobcu informovala o zachovaní reštriktívnych opatrení voči nemu. Taktiež odpovedala na pripomienky žalobcu uvedené v predchádzajúcej korešpondencii a zaslala mu akty z marca 2017. Určila mu aj lehotu, v ktorej mohol predložiť pripomienky pred prijatím rozhodnutia o prípadnom ponechaní jeho mena na zozname.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 31 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 12. decembra 2015 podal žalobca túto žalobu.
- 32 Rada podala vyjadrenie k žalobe 9. marca 2016. V ten istý deň predložila v súlade s článkom 66 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu odôvodnený návrh, v ktorom žiadala, aby obsah niektorých príloh žaloby, ako aj prílohy k vyjadreniu k žalobe nebol citovaný v dokumentoch patriacich k tejto veci, ku ktorým má verejnú prístup.
- 33 Replika bola podaná 29. apríla 2016.
- 34 Dňa 13. mája 2016 žalobca na základe článku 86 rokovacieho poriadku predložil prvý návrh na úpravu, ktorým požadoval aj zrušenie aktov z marca 2016 v rozsahu, v akom sa ho týkali.

- 35 Duplika bola podaná 27. júna 2016.
- 36 Rada 5. júla 2016 predložila pripomienky týkajúce sa prvého návrhu na úpravu.
- 37 Písomná časť konania sa skončila 11. júla 2016.
- 38 Podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 26. júla 2016 žalobca požiadal o nariadenie pojednávania.
- 39 Keďže zloženie komôr Všeobecného súdu sa zmenilo, sudca spravodajca bol pridelený do šiestej komory, ktorej bola v dôsledku toho prejednávaná vec pridelená.
- 40 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o začatí ústnej časti konania.
- 41 Listom z 24. februára 2017 žalobca požiadal o odročenie pojednávania vytýčeného na 6. apríl 2017. Dňa 1. marca 2017 predseda šiestej komory Všeobecného súdu tejto žiadosti vyhovel a rozhodol o odložení pojednávania na 18. máj 2017.
- 42 Dňa 4. mája 2017 žalobca podal druhý návrh na úpravu, ktorým požadoval zrušenie aktov z marca 2017 v rozsahu, v akom sa ho týkali.
- 43 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 8. mája 2017 Rada požiadala po prvé o predĺženie lehoty na predloženie pripomienok o druhom návrhu na úpravu a po druhé, v prípade potreby, o odročenie pojednávania vytýčeného na 18. mája 2017. Dňa 10. mája 2017 predseda šiestej komory Všeobecného súdu rozhodol o odročení pojednávania na 28. jún 2017.
- 44 Rada 14. júna 2017 predložila pripomienky týkajúce sa druhého návrhu na úpravu.
- 45 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 15. júna 2017 sa žalobca na základe článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku domáhal vloženia do spisu kópie rozhodnutia [*dôverné*] z 5. marca 2016 o zastavení [*dôverné*].
- 46 Rada 16. júna 2017 predložila žiadosť podobnú tej, ktorá je uvedená v bode 32 vyššie, v ktorej žiadala, aby obsah niektorých príloh k druhému návrhu na úpravu a k pripomienkam k touto návrhu nebol citovaný v dokumentoch patriacich k tejto veci, ku ktorým má verejnosť prístup.
- 47 Listom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 23. júna 2017 Rada namietala neprípustnosť navrhnutého dôkazu žalobcu z dôvodu, že bol oneskorený.
- 48 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté počas pojednávania 28. júna 2017.
- 49 V nadväznosti na prvú a druhú úpravu návrhu žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zrušil akty z októbra 2015, marca 2016 a marca 2017 v rozsahu, v akom sa ho týkajú,
  - zaviazal Radu na náhradu trov konania.
- 50 V nadväznosti na vysvetlenia poskytnuté na pojednávaní v odpovedi na otázky Všeobecného súdu Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:
- zamietol žalobu,

- subsidiárne ak musia byť akty z marca 2017, pokiaľ ide o žalobcu, zrušené, zachoval účinky rozhodnutia 2017/381, až kým čiastočné zrušenie vykonávacieho nariadenia 2017/374 nenadobudne účinnosť,
- zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

Právny stav

O návrhoch na zrušenie aktov z októbra 2015 a marca 2016 v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu

- 51 Na podporu svojej žaloby o zrušenie žalobca vo svojom návrhu uviedol päť žalobných dôvodov, ktoré sú založené po prvé na neexistencii právneho základu, po druhé na zjavne nesprávnom posúdení, po tretie na porušení práva na obhajobu a práva na účinnú súdnu ochranu, po štvrté na chýbajúcom primeranom odôvodnení a po piate na porušení práva vlastníť majetok a práva na dobrú povesť. Pri prvej úprave návrhu žalobca vo vzťahu k aktom z marca 2016 taktiež uviedol žalobný dôvod, ktorý označil za nový a ktorý sa týkal porušenia práv vyplývajúcich z článku 6 ZEÚ v spojení s článkami 2 a 3 ZEÚ, ako aj z článkov 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 52 Subsidiárne žalobca vzniesol námietku nezákonnosti podľa článku 277 ZFEÚ, čo sa týka kritéria označenia uvedeného v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 2014/119, zmeneného rozhodnutím 2015/143, a v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 208/2014, zmeneného nariadením 2015/138 (ďalej len „relevantné kritérium“), keďže nemalo vhodný právny základ alebo bolo neprimerané vo vzťahu k cieľom, ktoré predmetné akty sledovali, a malo byť vyhlásené za neuplatniteľné na jeho osobu.
- 53 Najprv treba preskúmať štvrtý žalobný dôvod, následne prvý žalobný dôvod a ostatné dôvody v poradí, v akom sú v návrhu uvedené, potom žalobný dôvod uplatnený v prvej úprave návrhu a nakoniec námietku nezákonnosti vznesenú žalobcom alternatívne.

[omissis]

O druhom žalobnom dôvode založenom v podstate na zjavne nesprávnom posúdení

- 86 Žalobca v podstate tvrdí, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že relevantné kritérium bolo vo vzťahu k jeho osobe splnené. V tejto súvislosti tvrdí, že vyhlásenia [dôverné], ktoré Rada akceptovala bez predchádzajúceho preskúmania a bez toho, aby vzala do úvahy nepresnosti, na ktoré žalobca poukázal, nepredstavovali na tento účel dostatočne pevný skutkový základ, keďže Rade prináležalo preukázať, že dôvody uplatnené proti žalobcovi boli dôvodné, berúc do úvahy pripomienky a vyvíňujúce dôkazy, ktoré predložil. Tvrdí, že Rada bola povinná vykonať dodatočné overenia a tiež si vyžiadať od orgánov tretieho štátu dodatočné dôkazy. Platí to o to viac v prípade, keď ide o predĺženie reštriktívnych opatrení. Neexistujú inak žiadne dôkazy o tom, že žalobca je akýmkoľvek spôsobom „spojený“ so svojím bratom Andrijom Kljujevom a že tento bol označený za zodpovedného za spreneveru štátnych finančných prostriedkov. Skutočnosť, že ide o člena jeho rodiny, nie je postačujúca. Žalobca ďalej zdôrazňuje, že Rada na neho uplatnila súbor reštriktívnych opatrení nezvyčajne krátkeho trvania, čo vypovedá o jej neistote, čo sa týka dôkazných prostriedkov potrebných na odôvodnenie dlhšie trvajúcich opatrení.
- 87 V prvom rade sú podľa žalobcu listy z 26. júna a 3. septembra 2015, pokiaľ ide o akty z októbra 2015, a list z 1. decembra 2015, pokiaľ ide o akty z marca 2016 [dôverné], jedinými dôkazmi predloženými Radou a samy osebe nie sú podložené žiadnymi presnými a konkrétnymi dôkazmi. Rada navyše nepredložila ani dôkaz o tom, že údajné skutočnosti [dôverné] uvedené v týchto listoch boli schopné narušiť právny štát na Ukrajine.

- 88 Žalobca tvrdí, že z judikatúry vyplýva, že i keď vedenie vyšetrovania sprenevery finančných prostriedkov vnútroštátnymi orgánmi tretieho štátu postačuje na to, aby bolo kritérium označenia splnené, je tiež potrebné, aby toto vyšetrovanie bolo vedené v súdnom kontexte. V tejto súvislosti [dôverné] nemožno považovať za „súdny orgán“. Žalobca tvrdí, že ak by toto kritérium malo byť vykladané širšie, bola by dotknutá osoba na jednej strane pozbavená zásadných záruk vyplývajúcich z účasti súdneho orgánu a na druhej strane by sa to rovnalo preneseniu právomoci na ukrajinské vnútroštátne orgány, aby si svojvoľne vybrali osoby, na ktoré sa majú predmetné reštriktívne opatrenia vzťahovať. [dôverné].
- 89 Konkrétne sa žalobca s cieľom preukázať, že informácie obsiahnuté v liste z 3. septembra 2015, ktorý sa nelíši od listu z 26. júna 2015, boli nedostatočné, opiera o právne stanovisko profesora práva Kyjevskej univerzity, podľa ktorého trestné stíhanie začaté proti žalobcovi nie je opodstatnené. Opierajúc sa o ďalšie právne stanovisko vydané iným profesorom práva, žalobca taktiež tvrdí, že [dôverné] sa dopustil vážnych porušení jeho procesných práv v rámci [dôverné], v dôsledku čoho nemohol byť podľa ukrajinského trestného poriadku označený za osobu, ktorá je predmetom „trestného konania“. Podľa žalobcu tieto stanoviská obsahujú podrobné a objektívne dôkazy, ktoré mohla Rada jednoducho overiť.
- 90 Žalobca ďalej zdôrazňuje viacero nepresností a nepravdivých vyhlásení zo strany [dôverné] v súvislosti s vyšetrovaniami, ktoré sa ho týkali, čo vyvoláva pochybnosti o jeho dôveryhodnosti. V rozsudku z 11. decembra 2014 Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň, Rakúsko) uviedol, incidenčne v rámci konania týkajúceho sa zmrazenia aktív žalobcu v Rakúsku, že obvinenia vznesené voči nemu zo strany ukrajinských orgánov neboli dostatočne podložené a podľa všetkého vychádzali z domnienok. To bolo potvrdené listom úradu prokurátora vo Viedni zo 4. apríla 2016, ktorým bolo oznámené zastavenie trestného stíhania proti žalobcovi.
- 91 Navyše správa o nezávislom vyšetrovaní podnikateľských činností žalobcu a spoločnosti dotknutej trestným konaním vyvrátila všetky obvinenia, ktoré vzniesol [dôverné]. Správa o audite finančných a obchodných činností uvedenej spoločnosti z 28. júla 2014 vypracovaná ukrajinským finančným inšpektorátom (UFI) za obdobie od 1. januára 2008 až 17. júna 2014 taktiež neuvádza žiadne porušenie právnych predpisov, ani žiadne iné previnenie spáchané touto spoločnosťou.
- 92 Žalobca ďalej tvrdí, že Rada nezohľadnila skutočnosť, že nová ukrajinská vláda sama porušovala princípy právneho štátu a ľudské práva, a to konkrétne vo vzťahu k žalobcovi, ako aj vo všeobecnej rovine.
- 93 Čo sa týka jeho konkrétnej situácie, žalobca tvrdí, že bol obeťou politického prenasledovania, ukrajinské orgány voči nemu začali neodôvodnené a účelové vyšetrovania a porušili jeho právo na prezumpciu nevinu. Listy [dôverné], o ktoré sa Rada opiera, toto porušenie preukazujú, vzhľadom na to, že [dôverné] sú tiež povinné túto zásadu uplatňovať a vyšetrované osoby verejne neobviňovať, čo vyplýva aj z judikatúry ESLP.
- 94 Žalobca tiež opisuje rôzne štádiá, ktoré k rozhodnutiu Najvyššej rady Ukrajiny o odňatí jeho imunity viedli, pričom sa opiera najmä o právne stanovisko ďalšieho profesora práva, podľa ktorého na jednej strane každé zo štádií konania o odňatí imunity bolo poznačené nezrovnalosťami a na druhej strane, že konečné rozhodnutie bolo nezákonné.
- 95 Pokiaľ ide o všeobecnú situáciu na Ukrajine, tvrdí, že nová vláda prijala konkrétne opatrenia, ktoré bránia riadnemu fungovaniu systému súdnictva v tejto krajine a porušujú zásady právneho štátu. Konkrétnejšie, ako uznal aj Vysoký komisár OSN pre misiu na monitorovanie ľudských práv na Ukrajine (ďalej len „Vysoký komisár“) v správe vzťahujúcej sa na obdobie od 16. februára do 15. mája 2015, ukrajinskí sudcovia neboli nezávislí a boli terčom vyhrážok, ktoré narúšali ich nestrannosť, najmä pokiaľ ide o stíhanie funkcionárov predchádzajúcej vlády. Podobné zistenia boli uvedené

v správe ministerstva zahraničných vecí Spojených štátov amerických o situácii na Ukrajine v roku 2015. Okrem toho samotná skutočnosť, že Ukrajina je zmluvnou stranou EDLP, nestačí ako záruka toho, že základné práva v tejto krajine sú dodržiavané.

- 96 Žalobca sa ďalej odvoláva na ukrajinský zákon z októbra 2014, tzv. „lustračný zákon“, umožňujúci určité osoby vrátane sudcov a prokurátorov z ich verejných funkcií odvolať z dôvodu ich konania v minulosti, najmä ak boli naklonené bývalému prezidentovi Viktorovi Janukovyčovi. Závažné nedostatky tohto zákona boli potvrdené Benátskou komisiou v jej priebežnej správe zo 16. decembra 2014. Tá istá komisia v stanovisku z 23. marca 2015 vydanom spoločne s riaditeľstvom Rady Európy pre ľudské práva opätovne vyjadrila obavy o nezávislosť súdnictva na Ukrajine.
- 97 Čo sa týka existencie systémových problémov v rámci [dôverné], tá sa potvrdila demisiou generálneho prokurátora Viktora Šokina 19. februára 2016 po tlaku zo strany prezidenta Petra Porošenka v súvislosti s obvineniami z korupcie, pričom túto demisiu ocenil dokonca viceprezident Spojených štátov amerických.
- 98 Žalobca nakoniec poukazuje na to, že potreba, aby Rada vykonala prísne, úplne a presné preskúmanie a uistila sa, že každé rozhodnutie o uložení reštriktívneho opatrenia je prijaté na základe dostatočne pevného skutkového základu, je v prejednávanej veci ešte naliehavejšia, berúc do úvahy jednak lehotu, ktorú mala Rada k dispozícii na predloženie alebo overenie dôkazov a informácií, aby odôvodnila ponechanie jeho mena na predmetnom zozname, a jednak informácie, ktoré predložil žalobca, tak v konaní pred Všeobecným súdom, ako aj pred Radou, s cieľom poukázať na nedostatky dôkazov, o ktoré sa Rada opiera.
- 99 Rada tvrdenia žalobcu namieta.
- 100 Na úvod treba pripomenúť, že hoci Rada disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o všeobecné kritériá, ktoré treba pri prijímaní reštriktívnych opatrení zohľadniť, účinnosť súdneho preskúmania zaručená v článku 47 Charty vyžaduje, aby sa súd Únie pri preskúmaní zákonnosti dôvodov, na ktorých je založené rozhodnutie zapísať meno určitej osoby do zoznamu osôb, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, alebo ho tam ponechať, uistil o tom, že toto rozhodnutie, ktoré sa tejto osoby individuálne dotýka, stojí na dostatočne pevnom skutkovom základe. Je preto potrebné overiť skutočnosti uvádzané v zhrnutí dôvodov, o ktoré sa predmetné rozhodnutie opiera, aby súdne preskúmanie nebolo obmedzené len na abstraktné posúdenie pravdepodobnosti uvádzaných dôvodov, ale aby sa týkalo otázky, či sú tieto dôvody alebo aspoň jeden z nich, ktorý je sám osebe dostatočný na odôvodnenie tohto rozhodnutia, dostatočne presné a konkrétne podložené (pozri rozsudok 15. septembra 2016, Kljujev/Rada, T-340/14, EU:T:2016:496, bod 36 a citovanú judikatúru).
- 101 Podľa judikatúry Rada nie je povinná, ak už má k dispozícii dôkazy, ktoré predložili orgány tretej krajiny, z úradnej moci a systematickým spôsobom vykonávať vlastné prešetrovanie alebo overovanie s cieľom získať dodatočné spresnenia, aby mohla prijať reštriktívne opatrenia proti osobám, ktoré z tejto krajiny pochádzajú a proti ktorým sa tam vedie súdne konanie (rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuverejniený, EU:T:2016:376, bod 57).
- 102 V tejto súvislosti treba uviesť, že GP je jedným z najvyšších súdnych orgánov na Ukrajine. V tomto štáte totiž pri výkone trestného súdnictva pôsobí ako prokurátor a vedie predbežné vyšetrovania v rámci trestných konaní zameraných okrem iného na spreneveru štátnych finančných prostriedkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada, T-346/14, EU:T:2016:497, body 45 a 111).
- 103 Je pravda, že z judikatúry v oblasti reštriktívnych opatrení prijatých v rámci boja proti terorizmu možno vyvodíť, že v prejednávanej veci bolo povinnosťou Rady starostlivo a nestranne preskúmať dôkazy, ktoré jej boli ukrajinskými orgánmi predložené, [dôverné], berúc do úvahy najmä pripomienky a prípadné vyvíňujúce dôkazy predložené žalobcom. Rada je navyše pri prijímaní reštriktívnych

- opatrení povinná dodržiavať zásadu riadnej správy vecí verejných zakotvenú v článku 41 Charty, ku ktorej sa podľa ustálenej judikatúry viaže povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné skutočnosti dotknutého prípadu (pozri analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvyverejnený, EU:T:2016:376, bod 58 a citovanú judikatúru).
- 104 Z judikatúry však taktiež vyplýva, že pri posudzovaní povahy, formy a hĺbky dokazovania, ktoré od Rady možno požadovať, treba zohľadniť osobitnú povahu a rozsah reštriktívnych opatrení, ako aj ich cieľ (pozri rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvyverejnený, EU:T:2016:376, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 105 V tejto súvislosti, ako to vyplýva z odôvodnení 1 a 2 rozhodnutia 2014/119, toto rozhodnutie patrí pod všeobecnejší rámec politiky Únie, ktorá smeruje k podpore ukrajinských orgánov a je zameraná na politickú stabilizáciu Ukrajiny. Splňa tak ciele SZBP, ktoré sú stanovené najmä v článku 21 ods. 2 písm. b) ZFEÚ, podľa ktorého Únia uskutočňuje medzinárodnú spoluprácu s cieľom upevňovať a podporovať demokraciu, právny štát, ľudské práva a zásady medzinárodného práva (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvyverejnený, EU:T:2016:376, bod 60 a citovanú judikatúru).
- 106 Práve v tomto rámci dotknuté reštriktívne opatrenia stanovujú zmrazenie finančných prostriedkov a aktív týkajúce sa najmä osôb, ktoré boli identifikované ako osoby zodpovedné za spreneveru ukrajinských štátnych finančných prostriedkov. Uľahčenie znovuzískania týchto finančných prostriedkov totiž posilňuje a podporuje ukrajinský právny štát (pozri body 76 až 80 vyššie).
- 107 Z toho vyplýva, že dotknuté reštriktívne opatrenia nemajú za cieľ ani sankcionovať odsúdeniahodné konanie, ktorého sa dopustili dotknuté osoby, ani ich naopak odrádzať od toho, aby takto konali. Ich jediným cieľom je uľahčiť ukrajinským orgánom zistenie sprenevery štátnych finančných prostriedkov, ku ktorej došlo, a zabezpečiť možnosť pre tieto orgány vymôcť prospech z tejto sprenevery späť. Sú preto výlučne preventívnej povahy (pozri analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvyverejnený, EU:T:2016:376, bod 62 a citovanú judikatúru).
- 108 Dotknuté reštriktívne opatrenia, ktoré prijala Rada na základe právomocí vyplývajúcich z článkov 21 a 29 ZEÚ, pritom nemajú trestnú povahu. Nemožno ich preto porovnávať s rozhodnutím súdu členského štátu o zmrazení finančných aktív, ktoré bolo prijaté v rámci uplatniteľného trestného konania a pri dodržaní záruk ponúkaných týmto konaním. Z toho dôvodu nemusia byť požiadavky, ktoré je Rada povinná splniť pri dôkazoch, na ktorých je založené zaradenie mena osoby na zoznam osôb, na ktoré sa toto zmrazenie aktív vzťahuje, presne také isté ako podmienky, ktoré je vo vyššie uvedenom prípade povinný splniť vnútroštátny súdny orgán (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvyverejnený, EU:T:2016:376, bod 64 a citovanú judikatúru).
- 109 V prejednávanej veci je úlohou Rady, aby na jednej strane overila to, do akej miery listy [*dôverné*], o ktoré sa opierala, preukazujú, ako je uvedené v dôvodoch zápisu mena žalobcu do dotknutého zoznamu uvedených v bodoch 18 a 20 vyššie, že ukrajinské orgány vedú konkrétne proti žalobcovi vyšetrovanie alebo trestné konanie pre skutky, ktoré možno označiť za spreneveru štátnych finančných prostriedkov, a na druhej strane to, či toto vyšetrovanie alebo konanie umožňuje skutky žalobcu označiť za vyhovujúce relevantnému kritériu. Len v prípade, že by tieto overenia neuspeli, bola by Rada povinná vzhľadom na zásadu vyplývajúcu z judikatúry uvedenej v bode 103 vyššie vykonať doplňujúce overenia (pozri v tomto zmysle analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvyverejnený, EU:T:2016:376, bod 65 a citovanú judikatúru).
- 110 Okrem toho v rámci spolupráce upravenej v predmetných aktoch (pozri bod 105 vyššie) v zásade nie je úlohou Rady, aby sama preskúmala a posúdila presnosť a relevantnosť skutočností, o ktoré sa ukrajinské orgány pri vedení trestného konania proti žalobcovi za skutky, ktoré možno označiť za spreneveru štátnych finančných prostriedkov, opierajú. Ako bolo totiž uvedené v bode 107 vyššie,

prijatím predmetných aktov sa Rada neusiluje o to, aby sama sankcionovala spreneveru štátnych finančných prostriedkov, ktorú vyšetrojú ukrajinské orgány, ale o zabezpečenie možnosti týchto orgánov takúto spreneveru zistiť a vymôcť prospech z nej späť. Je totiž na týchto orgánoch, aby v rámci uvedených postupov overili skutočnosti, o ktoré sa opierajú, a v prípade potreby z nich vyvodili dôsledky, čo sa týka výsledku týchto konaní. Okrem toho, ako vyplýva z bodu 108 vyššie, záväzky Rady v rámci predmetných aktov nemožno posudzovať rovnako ako záväzky vnútroštátneho súdneho orgánu členského štátu v rámci trestného konania o zmrazení aktív začatého osobitne v rámci medzinárodnej spolupráce v trestných veciach (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvěřený, EU:T:2016:376, bod 66).

- 111 Tento výklad potvrdzuje judikatúra, z ktorej vyplýva, že Rade neprislúcha overiť dôvodnosť vyšetrovaní vedených proti dotknutej osobe, ale iba dôvodnosť rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov s prihliadnutím na dokument predložený vnútroštátnymi orgánmi (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 5. marca 2015, Ezz a i./Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 77).
- 112 Je zrejmé, že Rada nemôže za každých okolností iba potvrdiť konštatovania ukrajinských súdnych orgánov uvedené v dokumente, ktorý jej tieto orgány predložili. Takéto konanie by nebolo v súlade so zásadou riadnej správy vecí verejných, ani všeobecne so záväzkom inštitúcií Únie rešpektovať pri uplatňovaní práva Únie základné práva, ako to vyplýva z kombinovaného uplatnenia článku 6 ods. 1 prvého pododseku ZEÚ a článku 51 ods. 1 Charty (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvěřený, EU:T:2016:376, bod 67).
- 113 Rada však musí podľa okolností danej veci preskúmať potrebu uskutočniť dodatočné overovania a osobitne potrebu požiadať ukrajinské orgány o predloženie dodatočných dôkazov v prípade, že doteraz predložené dôkazy sú nedostatočné alebo nezrozumiteľné. Nemožno totiž vylúčiť, že skutočnosti, s ktorými sa Rada oboznámila buď prostredníctvom ukrajinských orgánov, alebo inak, v nej vyvolávajú pochybnosti o dostatočnej povahe dôkazov, ktoré tieto orgány doteraz predložili. Okrem toho v rámci možnosti, ktorá musí byť dotknutým osobám daná a ktorá spočíva v prednesení pripomienok k dôvodom Rady na ponechanie ich mena na predmetnom zozname, môžu tieto osoby uviesť také skutočnosti alebo aj vyvíňujúce dôkazy, ktoré si vyžadujú dodatočné overovanie zo strany Rady. Hoci Rade neprináleží nahradiť ukrajinské súdne orgány pri posudzovaní dôvodnosti trestných konaní uvedených v listoch [dôverné], nemožno vylúčiť, že najmä vzhľadom na pripomienky žalobcu bude táto inštitúcia nútená vyžiadať si od ukrajinských orgánov objasnenia týkajúce sa skutočností, na ktorých sú tieto konania založené (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. júna 2016, Al Matri/Rada, T-545/13, neuvěřený, EU:T:2016:376, bod 68).
- 114 V prejednávanej veci je na úvod potrebné uviesť, že je nesporné, že listy, o ktoré sa Rada opierala [dôverné], odkazujú na trestné konania týkajúce sa žalobcu a v súvislosti s nimi vo všeobecnosti uvádzajú dátum ich začatia, číslo konania a paragrafy ukrajinského trestného zákona, ktoré boli údajne porušené.
- 115 Hlavné výhrady žalobcu sa týkajú skutočnosti, že listy [dôverné] z 26. júna, 3. septembra a 1. decembra 2015 neobsahujú dostatočné alebo dostatočne presné informácie.
- 116 V tejto súvislosti treba po prvé konštatovať, že list [dôverné] z 26. júna 2015 – ktorý je jedným z hlavných dôkazov, o ktoré sa Rada pri ponechaní mena žalobcu na zozname opierala – obsahuje okrem iného tieto informácie:
- [dôverné]
  - [dôverné]

- 117 Po druhé, treba poukázať na to, že list [*dôverné*] z 3. septembra 2015 – ktorý je ďalším dôkazom, o ktorý sa Rada pri ponechaní mena žalobcu na zozname v čase prijatia aktov z októbra 2015 opierala – obsahuje podobné informácie a rovnako uvádza, že [*dôverné*] (pozri bod 82 vyššie).
- 118 Po tretie list [*dôverné*] z 1. decembra 2015 – ktorý je hlavným dôkazom, o ktorý sa Rada pri ponechaní mena žalobcu na zozname v čase prijatia aktov z marca 2016 opierala – nielenže potvrdzuje informácie obsiahnuté v liste z 3. septembra 2015, ale po prvýkrát vo vzťahu k tým istým skutkovým okolnostiam odkazuje na porušenie paragrafu [*dôverné*] ukrajinského trestného zákona [*dôverné*].
- 119 Z uvedeného vyplýva, že listy [*dôverné*] uvedené v bodoch 115 až 118 vyššie obsahujú informácie umožňujúce zreteľne pochopiť jednak to, že proti žalobcovi je vedené vyšetrovanie, ktoré sa okrem iného týka porušenia paragrafu [*dôverné*] ukrajinského trestného zákona, ktorý postihuje spreneveru štátnych finančných prostriedkov, a jednak to, že [*dôverné*]. Napriek tomu, že zhrnutie skutkových okolností zakladajúcich vznik týchto porušení je všeobecné a neobsahuje podrobný opis mechanizmov, ktorými mal žalobca ukrajinské štátne finančné prostriedky údajne spreneveriť, z týchto listov dostatočne zreteľne vyplýva, že skutky, ktoré sú žalobcovi vytýkané, sa týkajú sprenevery [*dôverné*]. Takéto konanie mohlo ukrajinskému štátu spôsobiť stratu finančných prostriedkov, a teda zodpovedá pojmu sprenevery štátnych finančných prostriedkov, na ktorý relevantné kritérium odkazuje.
- 120 V tejto súvislosti, čo sa týka tvrdenia žalobcu, podľa ktorého relevantné kritérium nebolo splnené, pretože jeho meno bolo na zoznam zapísané nie so zreteľom na súdne vyšetrovanie alebo konanie, ale na predbežné vyšetrovanie, je potrebné zdôrazniť, že potrebný účinok rozhodnutia o zmrazení finančných prostriedkov by bol ohrozený, ak by bolo prijatie reštriktívnych opatrení podmienené vyhlásením rozsudkov o trestnom odsúdení osôb podozrivých zo sprenevery štátnych finančných prostriedkov, pretože to by im až do takéhoto vyhlásenia poskytlo potrebný čas na prevod ich majetku do štátov, ktoré s orgánmi štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi alebo rezidentmi, žiadnym spôsobom nespolupracujú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 5. marca 2015, Ezz a i./Rada, C-220/14 P, EU:C:2015:147, bod 71). Okrem toho, ak je preukázané, že proti dotknutej osobe je, tak ako v prejednávanej veci, ukrajinskými súdnymi orgánmi vedené vyšetrovanie v rámci trestného konania pre spreneveru štátnych finančných prostriedkov, presné štádium, do ktorého toto konanie dospelo, nemôže byť činiteľom, ktorý by odôvodňoval jeho vylúčenie z kategórie dotknutých osôb (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. apríla 2016, Ben Ali/Rada, T-200/14, neuvverejnený, EU:T:2016:216, bod 124).
- 121 Vzhľadom na judikatúru citovanú v bode 120 vyššie a na mieru voľnej úvahy, ktorú súdne orgány tretieho štátu v spôsoboch vykonávania trestného stíhania majú, nie je okolnosť, že proti žalobcovi bolo vedené predbežné vyšetrovanie [*dôverné*], sama osebe takej povahy, aby viedla k zisteniu nezákonnosti predmetných aktov z toho dôvodu, že za takýchto okolností mala Rada požadovať dodatočné overenie zo strany ukrajinských orgánov, čo sa týka činov vytýkaných dotknutej osobe, pretože, tak ako bude spresnené nižšie, žalobca nepredložil dôkazy, ktoré by mohli spochybniť dôvody uvedené ukrajinskými orgánmi na odôvodnenie obvinení, ktoré boli voči nemu v súvislosti s presne stanovenými skutkami vznesené, alebo ktoré by mohli preukázať, že jeho konkrétna situácia bola údajnými problémami ukrajinského súdneho systému ovplyvnená. V tejto súvislosti nemá ani skutočnosť, že generálny prokurátor po obvineniach z korupcie odstúpil, vplyv na dôveryhodnosť [*dôverné*].
- 122 Rada sa preto nedopustila žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa rozhodla aktmi z októbra 2015 a marca 2016 ponechať meno žalobcu na zozname na základe informácií obsiahnutých v listoch [*dôverné*] z 26. júna, 3. septembra a 1. decembra 2015, týkajúcich sa konkrétne skutkov sprenevery štátnych finančných prostriedkov, ktoré odôvodňovali [*dôverné*] vedenie vyšetrovania proti žalobcovi. V tejto súvislosti je takisto neúčinné tvrdenie žalobcu založené na údajnom nedostatku dôkazov o tom, že bol „spojený“ so svojím bratom Andrijom Kljujevom. Meno žalobcu je totiž na zozname

zaradené nie výlučne z dôvodu rodinných väzieb s jeho bratom, ale tiež z dôvodu trestného konania zo strany ukrajinských orgánov týkajúceho sa jeho osobnej účasti na skutkoch, ktoré možno označiť za spreneveru štátnych finančných prostriedkov.

- 123 Tento záver nemožno spochybníť vyvíňujúcimi dôkazmi, ktoré žalobca predložil, alebo inými tvrdeniami, o ktoré sa opiera.
- 124 Čo sa týka po prvé právnych stanovísk, ktoré žalobca k svojmu návrhu priložil, treba poznamenať, že podľa judikatúry je potrebné pri posudzovaní dôkaznej hodnoty dokumentu overiť dôveryhodnosť informácií, ktoré sú v ňom obsiahnuté, a zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, jeho adresáta a položiť si otázku, či sa vzhľadom na jeho obsah javí zmysluplný a dôveryhodný (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. septembra 2012, Shell Petroleum a i./Komisia, T-343/06, EU:T:2012:478, bod 161 a citovanú judikatúru). V prejednávanej veci je potrebné uviesť, rovnako ako Rada, že tieto stanoviská boli vypracované na účely obhajoby žalobcu a že z toho dôvodu majú iba obmedzenú dôkaznú hodnotu. V každom prípade nemôžu spochybníť skutočnosť, [dôverne], že proti žalobcovi je vedené predbežné vyšetrovanie pre spreneveru štátnych finančných prostriedkov. Tieto stanoviská sa totiž prevažne týkali otázok spojených s dôvodnosťou tohto vyšetrovania, ktorú musia v zásade posúdiť ukrajinské orgány.
- 125 Po druhé, pokiaľ ide o rozhodnutie Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň), treba uviesť, rovnako ako Rada, že toto sa netýkalo vnútroštátnych opatrení na zmrazenie aktív, ale príkazu, ktorý 26. júla 2014 vydala prokuratúra vo Viedni na sprístupnenie informácií týkajúcich sa účtov a bankových transakcií v rámci vyšetrovania vedeného voči veľkému počtu osôb, vrátane žalobcu, podozrivých z trestných činov alebo protiprávných konaní prania špinavých peňazí v zmysle rakúskeho trestného práva a zákona o sankciách. Toto rozhodnutie týkajúce sa iných trestných činov než tých, na ktorých boli dotknuté reštriktívne opatrenia založené, iba subsidiárne odkazuje na skutky, ktoré sú predmetom vyšetrovania [dôverne]. Z uvedeného vyplýva, že takéto rozhodnutie, hoci bolo vydané súdnym orgánom členského štátu, nemohlo vyvolať legitímne pochybnosti o výsledku vyšetrovania alebo o spoľahlivosti poskytnutých informácií [dôverne]. Pokiaľ ide o rozhodnutie úradu prokurátora vo Viedni zo 4. apríla 2016, ktorým bolo oznámené zastavenie konania proti žalobcovi, stačí uviesť, že nie je relevantné, pretože bolo vydané po aktoch z marca 2016. Zákonnosť rozhodnutia o zmrazení aktív sa totiž musí posudzovať v závislosti od informácií, ktoré mala Rada k dispozícii v okamihu, keď ho prijala (rozsudok z 28. mája 2013, Trabelsi a i./Rada, T-187/11, EU:T:2013:273, bod 115).
- 126 Po tretie, čo sa týka na jednej strane audítorskej správy z 28. júla 2014, ktorú na žiadosť [dôverne] vypracoval UFI a ktorá sa týkala finančných a podnikateľských činností spoločnosti PJSC Semiconductor Plant, [dôverne], a na druhej strane správy o nezávislom vyšetrovaní zo 16. októbra 2014, ktorá sa týkala relevantných podnikateľských činností žalobcu a tejto spoločnosti a bola vypracovaná skupinou vyšetrovateľov a nezávislých advokátov (ďalej len „správa Pepper Hamilton“), treba uviesť, že žalobca nešpecifikoval, v čom mohli tieto dve správy odporovať informáciám obsiahnutým v [dôverne], vzhľadom na to, že tak správa o podnikateľských činnostiach žalobcu a spoločnosti, ktorej je akcionárom, ako aj audítorská správa o hospodárskej činnosti tejto spoločnosti neobsahujú s určitosťou informácie o sprenevere štátnych finančných prostriedkov. [dôverne]. Na druhej strane, pokiaľ ide o správu spoločnosti Pepper Hamilton, treba rovnako ako Rada uviesť, že táto bola vypracovaná na žiadosť spoločnosti vlastnenej žalobcom a jeho bratom, ktorému bola adresovaná, a že z toho dôvodu a s ohľadom na judikatúru uvedenú v bode 124 vyššie má iba obmedzenú dôkaznú hodnotu.
- 127 Tieto vyvíňujúce dôkazy preto samej osebe nemôžu odôvodniť potrebu, aby Rada vykonala dodatočné overenia.

- 128 Po štvrté, čo sa týka údajných nedostatkov rozhodnutia Najvyššej rady Ukrajiny zbaviť žalobcu imunity, treba uviesť, že tieto nemajú vplyv na zákonnosť ponechania jeho mena na zozname, pretože zbavenie poslaneckej imunity nie je podmienkou prijatia reštriktívneho opatrenia voči fyzickej osobe a akýkoľvek nedostatok tohto druhu sa musí riešiť v rámci ukrajinského systému.
- 129 Po piate, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že o podozrení nebolo žalobcovi poskytnuté žiadne oznámenie spôsobom predpísaným ukrajinským trestným poriadkom, treba uviesť, že žalobca sa opiera iba o jedno právne stanovisko profesora práva. Bez ohľadu na skutočnosť, že takéto stanovisko má, ako to bolo uvedené v bode 124 vyššie, obmedzenú dôkaznú hodnotu, vyplýva z neho, čo napokon potvrdzuje aj žalobca v jeho písomných vyjadreniach, že oznámenie o podozrení bolo údajne narušené nedostatkami výlučne formálnej povahy.
- 130 Pokiaľ by oznámenie o podozrení bolo skutočne nezákonné, v dôsledku čoho [dôverné] musí poskytnúť nové oznámenie v riadnej a náležitej forme, neznamená to, že trestné konanie, na ktoré toto stanovisko poukazuje, už neprebíha.
- 131 Aj za predpokladu, že pre formálnu vadu poznačujúcu oznámenie o podozrení by nebolo možné žalobcu považovať za podozrivého v zmysle §42 ukrajinského trestného poriadku, nevyplývalo by z toho, že proti nemu ukrajinské orgány vyšetrowanie v zmysle relevantného kritéria nevedli. Okolnosť, že v dôsledku nezákonného oznámenia musí [dôverné] poskytnúť nové oznámenie, totiž nemá vplyv na skutočnosť, že tento je presvedčený, že disponuje dostatkom dôkazov, aby žalobcu upodozrieval zo spáchania sprenevery štátnych finančných prostriedkov.
- 132 Preto je sťažnosť žalobcu na formálne vady, ktorými je oznámenie o podozrení voči nemu poznačené, neúčinná.
- 133 Po šieste, pokiaľ ide o údajné porušenie zásady prezumpcie neviny, ktorého sa menovite dopustil [dôverné], treba uviesť, že žalobca tvrdí len to, že ukrajinské orgány ho označili za vinného z trestných činov, ktorých sa údajne dopustil, hoci o jeho vine nerozhodol súd.
- 134 V tejto súvislosti treba poznamenať, že napriek niekoľkým neobratným vyjadreniam listy [dôverné] vždy odkazujú na prebiehajúce trestné konanie proti žalobcovi, čo vedie k záveru, že [dôverné] žalobca je zo spáchania predmetných trestných činov len podozrivý a že za vinného bude môcť byť považovaný len vtedy, ak sa predmetné trestné konanie skončí odsúdením, ktoré vynesie súd. Preto, čítané v ich kontexte, vyjadrenia obsiahnuté [dôverné] zásadu prezumpcie neviny neporušujú. V každom prípade a aj za predpokladu, že by tieto vyjadrenia uvedenú zásadu porušovali, stačí uviesť, že nemôžu spochybniť zákonnosť a už vôbec nie existenciu trestného konania, na základe ktorého sa Rada mohla domnievať, že žalobca relevantnému kritériu vyhovuje, ani neodôvodňujú potrebu, aby sa Rada snažila získať [dôverné] dodatočné informácie.
- 135 Po siedme, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého nová ukrajinská vláda sama narušuje právny štát, je potrebné na úvod poukázať na to, že Ukrajina je od roku 1995 členským štátom Rady Európy a že ratifikovala EDLP. Nový ukrajinský režim bol navyše uznaný ako legitímny tak Úniou, ako aj medzinárodným spoločenstvom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2016, Kljujev/Rada, T-340/14, EU:T:2016:496, bod 93).
- 136 Je pravda, že tieto okolnosti samy osebe nezaručujú, že nový ukrajinský režim zásady právneho štátu za každých okolností dodrží.
- 137 Treba však pripomenúť, že podľa judikatúry musí súd Únie v rámci svojho súdneho preskúmania reštriktívnych opatrení Rade priznať širokú mieru voľnej úvahy pri definovaní všeobecných kritérií vymedzujúcich okruh osôb, ktoré môžu byť predmetom takýchto opatrení (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. novembra 2013, Rada/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, bod 120, a z 21. apríla 2015, Anboubá/Rada, C-605/13 P, EU:C:2015:248, bod 41).

- 138 Z toho vyplýva, že žalobca v zásade nemôže spochybniť politickú voľbu Rady podporiť nový ukrajinský režim, pokiaľ nepredloží nevyvrátiteľné dôkazy o porušení základných práv novými ukrajinskými orgánmi.
- 139 Aj keď obsahujú kritiku a poukazujú na určité slabé miesta vo fungovaní ukrajinských inštitúcií, osobitne súdnych, dôkazy, o ktoré sa žalobca opiera, neodôvodňujú záver, že nový režim nemôže byť Úniou podporovaný.
- 140 V tejto súvislosti je okrem iného potrebné uviesť, že nedostatky uvedené v dokumentoch, na ktoré sa žalobca odvoláva, sa javia byť výrazne zredukované vo svetle dokumentov uvedených Radou v jej písomných vyjadreniach a predložených Všeobecnému súdu, ktoré poukazujú na niekoľko zlepšení zavedených novým režimom.
- 141 A síce, pokiaľ ide o preskúmanie „lustračného zákona“ Benátskou komisiou, treba konštatovať, že stanovisko zo 16. decembra 2016, na ktoré sa žalobca odvoláva, je iba jej predbežným stanoviskom, pričom táto komisia nemala u ukrajinských orgánov prístup ku všetkým informáciám, ktoré na svoje preskúmanie potrebovala. V dôsledku toho, že sa tieto orgány zapojili do konštruktívneho dialógu s cieľom „lustračný zákon“ zlepšiť a odvtedy už poskytli prístup k podkladom potrebným na to, aby mohla Benátska komisia svoju úlohu vykonať, prijala táto komisia 19. júna 2015 k tomuto zákonu konečné stanovisko. Toto stanovisko uvádza, že došlo k niekoľkonásobnej výmene názorov a že ukrajinské orgány navrhli k „lustračnému zákonu“ zmeny. Benátska komisia považuje ciele uvedeného zákona, ktorými sú ochrana spoločnosti proti osobám predstavujúcim hrozbu pre nový demokratický režim a tiež boj proti korupcii, za legitímne. Hoci Benátska komisia poukazuje na niektoré oblasti na zlepšenie a monitorovanie, taktiež vyzdvihuje zlepšenia, ktoré už boli v zákone vykonané, najmä po prijatí jej predbežného stanoviska.
- 142 Pokiaľ ide o správy Vysokého komisára pre ľudské práva na Ukrajine, hoci správa za obdobie od 16. februára do 15. mája 2015 v úryvku, na ktorý žalobca odkazuje, uvádza znepokojenie, že niektorí ukrajinskí sudcovia boli terčom vyhrážok, je potrebné rovnako ako Rada uviesť, že tento úryvok sa týka len regiónu východnej Ukrajiny, poznačeného bojom o nezávislosť, kde vyhrážky pochádzajú od politických aktivistov podporujúcich nedeliteľnosť Ukrajiny. Táto správa taktiež uvádza reformu súdneho systému, ktorá, hoci nedokonalá, „prináša určité pozitívne prvky“. Nasledujúce správy týkajúce sa roku 2015 a začiatku roka 2016 navyše poukazujú na pokračujúce zlepšenia v oblasti ľudských práv, najmä vďaka vypracovaniu a prijatiu prvej vnútroštátnej stratégie v tejto oblasti 23. novembra 2015 v nadväznosti na odporúčania Vysokého komisára a tiež Benátskej komisie v rôznych oblastiach. Ďalej, ako bolo uvedené v správe Vysokého komisára za obdobie od 16. februára do 16. mája 2016, ukrajinská vláda oficiálne zriadila národný vyšetrovací úrad poverený vyšetrovaním trestných činov spáchaných vysoko postavenými funkcionármi, členmi orgánov presadzovania práva, sudcami a členmi národného úradu na boj proti korupcii a špeciálneho úradu na boj proti korupcii v rámci GP.
- 143 Hoci tento pokrok neznamená, že ukrajinský systém už nemá žiadne medzery, čo sa týka dodržiavania základných práv, súd Únie nemôže vzhľadom na širokú mieru voľnej úvahy, ktorú Rada má (pozri bod 137 vyššie), za týchto okolností považovať jej politickú voľbu podporiť nový ukrajinský režim prijatím restriktívnych opatrení uplatnených najmä na členov predchádzajúceho režimu, voči ktorým sa vedie trestné konanie za spreneveru štátnych finančných prostriedkov, za zjavne nesprávnu.
- 144 Po ôsme, pokiaľ ide o politické prenasledovanie, ktorému bol žalobca údajne vystavený a ktoré údajne za začatím trestného konania proti nemu stálo, treba uviesť, že žalobca uvádza len tvrdenia, ktoré nepostačujú na spochybnenie dôveryhodnosti informácií, [dôverné], pokiaľ ide o obvinenia vznesené voči žalobcovi a týkajúce sa presne konkretizovaných skutkov sprenevery štátnych finančných prostriedkov, ani na preukázanie, že konkrétna situácia žalobcu bola v priebehu konaní, ktoré sa ho

týkali, ovplyvnená problémami súvisiacimi s fungovaním ukrajinského súdneho systému (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok z 15. septembra 2016, Janukovyč/Rada, T-346/14, EU:T:2016:497, body 113 a 114).

145 Po deviate, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu týkajúce sa dlhšej lehoty, ktorú mala Rada na to, aby vykonala dôsledné a úplné preskúmanie dôkazov, o ktoré sa opierala, stačí uviesť, že ako vyplýva z vyššie uvedeného, Rada si záväzky, ktoré pre ňu plynuli, splnila. Rozsah týchto záväzkov pritom nie je určený časom, ktorý má Rada k dispozícii.

146 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba druhý žalobný dôvod zamietnuť v celom rozsahu.

[omissis]

O návrhoch na zrušenie aktov z marca 2017 v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu

216 Žalobca svojím druhým návrhom na úpravu navrhol rozšíriť rozsah svojej žaloby o zrušenie aktov z marca 2017 v rozsahu, v akom sa ho týkajú.

217 Svoj návrh na zrušenie aktov z marca 2017 žalobca podložil šiestimi žalobnými dôvodmi, a síce piatimi žalobnými dôvodmi, ktorými podložil návrh na zrušenie aktov z októbra 2015 (pozri bod 51 vyššie), a tiež novým žalobným dôvodom, ktorým v rámci jeho prvého návrhu na úpravu podložil návrh na zrušenie aktov z marca 2016 (pozri bod 192 vyššie).

218 Je vhodné najprv preskúmať druhý žalobný dôvod založený na zjavne nesprávnom posúdení.

219 Po pripomenutí, že dôvod uvádzaný na podporu ponechania jeho mena na zozname bol zhodný s dôvodom uvedeným v aktoch z októbra 2015 a marca 2016 a že v liste zo 6. marca 2017 odôvodňujúcom predĺženie označenia Rada potvrdila, že sa opierala výlučne o [dôverné], žalobca tvrdí, že tým nie sú splnené kritériá označenia, a to z dvoch dôvodov.

220 Po prvé je proti žalobcovi vedené len predbežné vyšetrowanie, čo na splnenie relevantného kritéria nepostačuje. V každom prípade je takéto vyšetrowanie nezákonné, pretože žalobcovi nikdy nebolo riadne doručené žiadne písomné oznámenie o podozrení v rámci [dôverné]. Ku dňu predĺženia platnosti jeho označenia nebolo proti žalobcovi vedené žiadne prebiehajúce predbežné vyšetrowanie, keďže vyšetrowanie v uvedenom konaní bolo od 5. októbra 2015 oficiálne zastavené. [dôverné]. Okrem toho informácie obsiahnuté v listoch [dôverné] nie sú spoľahlivé. Na jednej strane list [dôverné] z 25. júla 2016 uvádza, že [dôverné], hoci rakúska prokuratúra, rovnako ako rakúske súdy, odmietla majetok žalobcu zabaviť, čoho si bol [dôverné] plne vedomý a o čom bola Rada informovaná. Na druhej strane list [dôverné] zo 16. novembra 2016 neobsahuje nijaký odkaz o [dôverné]. V každom prípade, to, že v rámci predbežného vyšetrowania v [dôverné] údajne došlo k [dôverné], nebolo takej povahy, aby to spochybnilo skutočnosť, že toto vyšetrowanie bolo od 5. októbra 2015 zastavené.

221 Po druhé listy [dôverné] z 25. júla a 16. novembra 2016, na ktorých Rada údajne svoje rozhodnutie ponechať meno žalobcu na zozname založila, nie sú podložené žiadnym dôkazom a neuvádzajú dostatočné detaily týkajúce sa dokumentov vyšetrowania a údajnej osobnej zodpovednosti žalobcu. Navyše sú vecne nepresné. Je v nich totiž rozpor, čo sa týka [dôverné].

222 V každom prípade Rada nepreukázala, ako mohli tvrdenia [dôverné] relevantnému kritériu vyhovieť, keďže toto odkazuje iba na spreneveru štátnych finančných prostriedkov alebo aktív, ktorá môže narušiť zásady právneho štátu na Ukrajine, berúc do úvahy výšku alebo povahu spreneverených finančných prostriedkov alebo aktív, prípadne kontext, v ktorom bol trestný čin spáchaný.

- 223 V tejto súvislosti žalobca zdôrazňuje, že napriek značnému množstvu vyvíňujúcich dôkazov, ktoré Rada poskytol a ktoré mala starostlivo a nestranne preskúmať, berúc do úvahy na politický kontext na Ukrajine a skutočnosť, že sa opierala výlučne o zastavené predbežné vyšetrovanie, Rada v tejto súvislosti sústavne odmietala vykonať akékoľvek vyšetrovanie alebo dodatočné overenia.
- 224 Rada napokon nepredložila konkrétne dôkazy a informácie postačujúce na odôvodnenie ponechania mena žalobcu na zozname.
- 225 Rada tvrdí jednak to, že dôvody označenia žalobcu zodpovedajú kritériám označenia a sú založené na dostatočne pevnom skutkovom základe a jednak to, že sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa osobitne opierala o listy [dôverné] z 25. júla a 16. novembra 2016.
- 226 Po prvé Rada poznamenáva, že tieto listy [dôverné]. Právne stanovisko, o ktoré sa žalobca pri tvrdení, že oznámenie o podozrení mu nebolo platne doručené, opiera, má obmedzenú dôkaznú hodnotu.
- 227 Po druhé skutočnosť, že [dôverné] bolo ku dňu nového označenia žalobcu oficiálne zastavené, nepreukazuje v zmysle § 280 ukrajinského trestného poriadku, že predbežné vyšetrovanie proti nemu skončilo.
- 228 Po tretie Rada tvrdí, že informácie obsiahnuté v listoch [dôverné] boli spoľahlivé.
- 229 Po štvrté Rada zastáva názor, že povaha a podrobnosť informácií uvedených v listoch [dôverné] boli viac ako postačujúce na vyvodenie záveru, že ku dňu prijatia aktov z marca 2017 bolo proti žalobcovi vedené trestné konanie za spreneveru štátnych finančných prostriedkov alebo aktív a že bol spojený s Andrijom Kljujevom, ktorý bol sám na základe týchto aktov označený.
- 230 Po piate Rada namieta tvrdenie žalobcu, podľa ktorého sú listy [dôverné] „vecne nepresné“. Informácie, na ktoré odkazuje žalobca, sa totiž netýkajú [dôverné]. V každom prípade, to, aby bolo proti niekomu vedené [dôverné], nie je kritériom označenia.
- 231 Po šieste podľa Rady z listov vyplýva [dôverné]. Preto všetky trestné činy, za ktoré je žalobca stíhaný, možno považovať za spreneveru štátnych finančných prostriedkov alebo aktív spôsobilú narušiť zásady právneho štátu na Ukrajine.
- 232 Po siedme, pokiaľ ide o tvrdenie založené na tom, že Rada sa nezaoberala vyvíňujúcimi dôkazmi, táto zdôrazňuje, že podľa ustálenej judikatúry nebola povinná vykonať dodatočné nezávislé posúdenie alebo dôkladné preskúmanie skutkových okolností, ktoré boli predmetom trestného vyšetrovania v príslušnej tretej krajine. Overenie toho, či je vyšetrovanie dôvodné, sa týka otázok, ktoré dokážu riadne preskúmať iba vnútroštátne orgány v rámci príslušného trestného konania a v prípade Ukrajiny aj konania pred ESLP. Pokiaľ ide osobitne o rozhodnutie Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň), Rada poukazuje na to, že tento sa zaoberal sprístupnením informácií o bankových účtoch a transakciách a že zistenia tohto súdu neboli takej povahy, aby preukazovali, že informácie obsiahnuté v listoch [dôverné] boli zjavne nesprávne alebo skreslené. Ďalej, hoci sa uznáva, že Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň) rozhodol, že dôkazy, ktoré boli rakúskym orgánom v období rokov 2010 až 2014 poskytnuté, boli dosť skromné, Rada aj tak tvrdí, že tým sa určite nedá preukázať, že by listy [dôverné] neboli na účely postupov Rady vedúcich k prijatiu aktov z marca 2017 postačujúce. Preto nebolo potrebné v tejto súvislosti vykonať žiadne dodatočné overenia.
- 233 Na úvod je potrebné pripomenúť, že relevantné kritérium na jednej strane stanovuje, že reštriktívne opatrenia sa prijímajú voči osobám, ktoré boli „označené za zodpovedné“ za skutky sprenevery štátnych finančných prostriedkov – čo zahŕňa osoby, „proti ktorým ukrajinské orgány vedú vyšetrovanie“ z dôvodu sprenevery ukrajinských štátnych finančných prostriedkov alebo aktív (pozri bod 12 vyššie) – a na druhej strane sa toto kritérium musí vykladať v tom zmysle, že sa netýka abstraktne každého skutku sprenevery štátnych finančných prostriedkov, ale skôr takých skutkov

sprenevery štátnych finančných prostriedkov, ktoré sú schopné narušiť dodržiavanie zásad právneho štátu na Ukrajine (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. septembra 2016, Kljujev/Rada, T-340/14, EU:T:2016:496, bod 91).

234 V prejednávanej veci bolo meno žalobcu ponechané na zozname aktmi z marca 2017 z týchto dôvodov:

„Osoba, proti ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie pre účasť na zneužití verejných finančných prostriedkov alebo aktív. Osoba spojená s označenou osobou [Andrijom Petrovičom Kljujevom], voči ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie za spreneveru verejných finančných prostriedkov alebo aktív.“

235 Je nesporné, že pokiaľ ide o akty z marca 2017, Rada pri rozhodovaní o ponechaní mena žalobcu na zozname vychádzala z listov [dôverné]. Rada navyše neposkytla žiadne dôkazy [dôverné] týkajúce sa označenia Andrija Kljujeva, s ktorým bol žalobca na základe označenia „spojený“, ako osoby zodpovednej za spreneveru finančných prostriedkov patriacich ukrajinskému štátu v zmysle relevantného kritéria.

236 Rada tak dostatočne presne a konkrétne nepodložila druhý dôvod ponechania mena žalobcu na zozname, a síce, že je osobou, ktorá je v zmysle relevantného kritéria „spojená“ s osobou, proti ktorej je vedené trestné konanie za spreneveru štátnych finančných prostriedkov. Zostáva teda preskúmať prvý dôvod, na ktorom sa ponechanie mena žalobcu na zozname zakladá, a síce skutočnosť, že je osobou, proti ktorej ukrajinské orgány vedú trestné konanie z dôvodu jej účasti na sprenevere štátnych finančných prostriedkov alebo aktív, a tiež to, ako Rada posúdila dôkazy, ktoré mala k dispozícii.

237 Takéto posúdenie sa musí vykonať so zreteľom na zásady judikatúry pripomenuté v bodoch 100 až 113 vyššie.

238 Je potrebné pripomenúť, že v prejednávanej veci ide o rozhodnutie o ponechaní mena osoby na zozname a že za takýchto okolností, keď dotknutá osoba predložila pripomienky k zhrnutiu dôvodov, je Rada povinná starostlivo a nestranné preskúmať dôvodnosť uvádzaných dôvodov s prihliadnutím na tieto pripomienky a prípadné vyvíňujúce dôkazy k nim priložené, pričom táto povinnosť súvisí s potrebou dodržiavať zásadu riadnej správy vecí verejných zakotvenú v článku 41 Charty (pozri bod 100 až 113 vyššie).

239 Tak ako bolo uvedené v bode 109 vyššie, Rada musí osobitne overiť jednak to, do akej miery dôkazy, z ktorých vychádzala, preukazujú, že situácia žalobcu zodpovedá dôvodu, pre ktorý má byť jeho meno na zozname ponechané, a jednak to, či na základe týchto dôkazov možno konanie žalobcu označiť za vyhovujúce relevantnému kritériu. Len v prípade, že sú tieto overenia neúspešné, je povinnosťou Rady vzhľadom na zásadu vyplývajúcu z judikatúry, ktorá je pripomenutá v bode 103 vyššie, vykonať dodatočné overenia.

240 V tejto súvislosti nemožno vylúčiť, že skutočnosti, s ktorými sa Rada oboznámila buď prostredníctvom samotných ukrajinských orgánov, alebo prostredníctvom osôb, na ktoré sa reštriktívne opatrenia vzťahujú, prípadne inak, v nej vyvolajú pochybnosti o dostatočnej povahe dôkazov, ktoré tieto orgány už predložili. Hoci je pravda, že v prejednávanej veci Rada neprináleží nahradiť ukrajinské súdne orgány pri posudzovaní dôvodnosti trestných konaní uvedených v listoch [dôverné], nemožno však vylúčiť, že najmä vzhľadom na pripomienky predložené žalobcom bude táto inštitúcia nútená vyžiadať si od ukrajinských orgánov objasnenia týkajúce sa skutočností, na ktorých je toto vyšetrovanie založené.

- 241 V prejednávanej veci žalobca pripúšťa, že listy [dôverné] poukazujú najmä na trestné konanie, v rámci ktorého je proti nemu vedené predbežné vyšetrovanie. Treba teda skúmať, či sa Rada mohla domnievať a nedopustiť sa pritom zjavne nesprávneho posúdenia, že informácie poskytnuté [dôverné] v súvislosti s týmto konaním mohli naďalej slúžiť ako dôvod označenia žalobcu.
- 242 Na úvod je potrebné uviesť, že otázkou nie je, či vzhľadom na skutočnosti, s ktorými bola Rada oboznámená, bola táto povinná meno žalobcu zo zoznamu vyradiť, ale len to, či bola povinná tieto dôkazy zohľadniť a v prípade potreby vykonať ďalšie overenia alebo si od ukrajinských orgánov vyžiadať vysvetlenia. V tejto súvislosti stačí, že uvedené dôkazy sú schopné vyvolať legitímne pochybnosti týkajúce sa na jednej strane výsledku vyšetrovania a na druhej strane spoľahlivosti a aktuálnosti poskytnutých informácií [dôverné].
- 243 Vo svojom liste zo 6. marca 2017, ktorým odpovedá na pripomienky žalobcu z 12. januára 2017, Rada tvrdí len to, že s jeho názorom nesúhlasí a že má v úmysle reštriktívne opatrenia voči nemu potvrdiť. Navyše nešpecifikuje, ktoré dôkazy vzala do úvahy pri vyvodení záveru, že s názorom žalobcu nesúhlasí, a potvrdzuje, že sa neopierala o žiadne iné dôkazy okrem listov [dôverné] z 25. júla a 16. novembra 2016, ktoré už žalobca mal k dispozícii.
- 244 V prvom rade je potrebné konštatovať, že tieto listy obsahujú viacero nezrovnalostí a nepresností. Po prvé v liste z 25. júla 2016 [dôverné] po prvýkrát a bez spresnenia dôvodov uvádza, že [dôverné] bol oddelený od [dôverné], hoci toto oddelenie bolo vykonané dňa [dôverné], ako sa uvádza v liste samotnom. Po druhé je potrebné konštatovať nesúlad medzi týmito dvomi listami [dôverné]. Po tretie list [dôverné] z 25. júla 2016 odkazuje osobitne na [dôverné], hoci prokuratúra vo Viedni vyšetrovanie proti žalobcovi 4. apríla 2016 zrušila.
- 245 Aj keď tieto nezrovnalosti nie sú samy osebe spôsobilé vyvolať legitímne pochybnosti, pokiaľ ide o výsledok vyšetrovania, odhaľujú určitý stupeň zblíženia [dôverné], čo môže spochybníť spoľahlivosť informácií [dôverné], ako aj ich aktuálnosť.
- 246 V druhom rade treba konštatovať, že v liste zo 16. novembra 2016 [dôverné].
- 247 V treťom rade z listu prokuratúry vo Viedni zo 4. apríla 2016 vyplýva, že táto po preskúmaní podkladov predložených v rámci žiadosti o súdnu pomoc [dôverné], opierajúc sa tiež o správu spoločnosti Pepper Hamilton, na ktorú sa výslovne odvolala, dospela k záveru, že tieto dôkazy nepotvrďovali obvinenia vznesené [dôverné] a že nebolo možné preukázať obvinenia uvedené v médiách, podľa ktorých sa žalobca a jeho brat dopustili na Ukrajine trestných činov, ktoré stáli za vznikom veľkého počtu prípadov podozrenia z prania špinavých peňazí oznámených v Rakúsku, a to i napriek tomu, že bolo uskutočnených niekoľko operácií zhromažďovania dôkazov.
- 248 V tejto súvislosti, hoci je pravda, ako tvrdí Rada, že reštriktívne opatrenia nemajú trestnoprávny charakter, nič to nemení na tom, že v prejednávanej veci je nevyhnutnou podmienkou ponechania mena osoby na zozname to, že je označená za zodpovednú konkrétne za spreneveru štátnych finančných prostriedkov a že osoba sa za takú považuje, keď proti nej ukrajinské orgány vedú vyšetrovanie. Z uvedeného vyplýva, že ak si je Rada vedomá toho, že prokuratúra členského štátu Únie vyjadrila, tak ako v prejednávanej veci, vážne pochybnosti o dostatočnej relevantnosti dôkazov, na ktorých sa zakladalo vyšetrovanie ukrajinských orgánov, z ktorého rozhodnutie Rady o ponechaní mena žalobcu na zozname vychádzalo, je Rada povinná u týchto orgánov vykonať dodatočné overenia alebo ich aspoň požiadať o vysvetlenia s cieľom stanoviť, či dôkazy, ktoré má k dispozícii, a síce dost všeobecné informácie, ktoré iba potvrdzujú, že proti žalobcovi je vedené predbežné vyšetrovanie, naďalej tvoria dostatočne pevný skutkový základ na odôvodnenie ponechania mena žalobcu na zozname.

- 249 Po štvrté v oboch listoch spomenutých v bodoch 246 a 247 vyššie [dôverne] neuviedol, že [dôverne] bolo zastavené, o čom žalobca Radu upovedomil v pripomienkach, ktoré jej 12. januára 2017 predložil s ohľadom na ročné preskúmanie opatrení, ktoré sa ho dotýkali.
- 250 Na úvod treba uviesť, že Rada sa dovoľáva neprípustnosti návrhu na vykonanie dôkazu, ktorý žalobca predložil na základe článku 85 ods. 3 rokovacieho poriadku pred konaním pojednávania a ktorý predstavuje rozhodnutie [dôverne] z 5. marca 2016 o zastavení [dôverne], a to z dôvodu, že je oneskorené a že omeškanie jeho predloženia nie je odôvodnené. Naopak, Rada na jednej strane nepopiera, že žalobca ju v lehote na predloženie jeho pripomienok na účely ročného preskúmania reštriktívnych opatrení o uvedenom zastavení upovedomil, a na druhej strane netvrdí, že túto informáciu v rámci tohto preskúmania nezohľadnila z dôvodu, že ju nepovažovala za dostatočne podloženú alebo dôveryhodnú. Z uvedeného vyplýva, že o prípustnosti tohto dokumentu nie je potrebné rozhodnúť, pretože jeho preskúmanie nie je na účely zistenia, či si Rada mala od ukrajinských orgánov vyžiadať informácie o zastavení konania, nevyhnutné.
- 251 V tejto súvislosti, hoci je pravda, ako tvrdí Rada, že skutočnosť, že [dôverne] je oficiálne zastavené, nepreukazuje, že predbežné vyšetrovanie vedené proti žalobcovi bolo ukončené, nič to nemení jednak na tom, že Rada bola upovedomená žalobcom, [dôverne], že toto konanie už oficiálne vedené nebolo, a jednak na tom, že takáto okolnosť nebola irelevantná na účely rozhodnutia o ponechaní reštriktívneho opatrenia zo strany Rady, ktorá inak mohla toto opatrenie voči nemu bez jeho vedomia na neobmedzenú dobu predĺžiť, čo by odporovalo dočasnej povahe reštriktívnych opatrení. Okrem toho skutočnosť, že [dôverne] stále iba opakoval tie isté informácie o predbežnom vyšetrovaní bez uvedenia nových správ o jeho napredovaní, v tomto prípade o jeho zastavení, robí poskytnuté informácie [dôverne], ako aj ich aktuálnosť menej spoľahlivými.
- 252 Z uvedeného vyplýva, že Rada mala ukrajinské orgány požiadať o vysvetlenia týkajúce sa dôvodov zastavenia konania a tiež jeho trvania s cieľom zistiť, či bolo relevantné kritérium v prejednávanej veci ešte stále splnené.
- 253 Z vyššie uvedeného vyplýva, že informácie o [dôverne], uvedené v listoch [dôverne], sú neúplné a poznačené nezrovnalosťami, čo malo v Rade vyvolať pochybnosti o dostatočnosti dôkazov, ktoré mala k dispozícii.
- 254 Naopak, dôkazy, na ktoré sa žalobca pred prijatím aktov z marca 2017 odvolával, obzvlášť, ak sa posudzujú spoločne s vyvíňujúcimi dôkazmi uvedenými v bodoch 125 a 126 vyššie, menovite najmä s rozhodnutím Oberlandesgericht Wien (Vyšší krajský súd Viedeň), správou vypracovanou UFI a správou spoločnosti Pepper Hamilton, mohli v Rade vyvolať legitímne pochybnosti odôvodňujúce, aby u ukrajinských orgánov vykonala dodatočné overenia.
- 255 Z toho dôvodu a v súlade s citovanou judikatúrou, najmä v bode 113 vyššie, mala Rada, berúc do úvahy jednak nedostatočný skutkový základ, z ktorého vychádzala, a jednak vyvíňujúce dôkazy, na ktoré sa žalobca odvolával, vykonať dodatočné overenia a vyžiadať si od ukrajinských orgánov vysvetlenia.
- 256 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že nebola povinná zohľadniť dôkazy predložené žalobcom a ním vypracované tvrdenia, ani vykonať dodatočné overenia u ukrajinských orgánov, hoci tieto dôkazy a tvrdenia mohli vyvolať legitímne pochybnosti o spoľahlivosti poskytnutých informácií [dôverne].
- 257 Druhý odvolací dôvod, ktorý žalobca vo svojom druhom návrhu na úpravu uplatnil, je preto dôvodný. Preto bez toho, aby bolo potrebné skúmať ostatné žalobné dôvody uplatnené žalobcom v jeho návrhu na zrušenie aktov z marca 2017 a alternatívne vznesenú námietku nezákonnosti, treba žalobe v časti o zrušenie aktov z marca 2017 vyhovieť v rozsahu, v akom sa tieto týkajú žalobcu.

O zachovaní účinkov rozhodnutia 2017/381

- 258 Rada subsidiárne pre prípad čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia 2017/374 z dôvodov právnej istoty navrhuje, aby Všeobecný súd rozhodol o zachovaní účinkov rozhodnutia 2017/381 do nadobudnutia účinnosti čiastočného zrušenia vykonávacieho nariadenia 2017/374.
- 259 Z článku 60 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že odvolanie nemá odkladný účinok. Druhý odsek článku 60 tohto štatútu však stanovuje, že bez ohľadu na ustanovenia článku 280 ZFEÚ nadobúdajú rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré vyhlasujú nariadenia za neplatné, právoplatnosť až po uplynutí lehoty stanovenej na podanie odvolania, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí.
- 260 V predmetnej veci má vykonávacie nariadenie 2017/374 povahu nariadenia, keďže stanovuje, že je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch, čo zodpovedá účinkom nariadenia, ktoré sú upravené v článku 288 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2016, Rada/Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, bod 121).
- 261 Článok 60 druhý odsek Štatútu Súdneho dvora Európskej únie je preto na predmetnú vec uplatniteľný (rozsudok z 21. apríla 2016, Rada/Bank Saderat Iran, C-200/13 P, EU:C:2016:284, bod 122).
- 262 Na záver, pokiaľ ide o časové účinky zrušenia rozhodnutia 2017/381, treba pripomenúť, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ Všeobecný súd môže, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky zrušeného aktu sa majú považovať za konečné.
- 263 Existencia rozdielu medzi dátumami právoplatnosti zrušenia vykonávacieho nariadenia 2017/374 a rozhodnutia 2017/381 by mohla mať v prejednávanej veci za následok vážny zásah do právnej istoty, keďže oba akty ukladajú žalobcovi rovnaké opatrenia. Účinky rozhodnutia 2017/381 teda musia, pokiaľ ide o žalobcu, zostať zachované až do účinnosti zrušenia vykonávacieho nariadenia 2017/374.

O trovách

- 264 Podľa článku 134 ods. 2 rokovacieho poriadku v prípade, že je viac účastníkov konania, ktorí vo veci nemali úspech, Všeobecný súd rozdelí náhradu trov konania medzi nich.
- 265 Keďže žalobca nemal v prejednávanej veci úspech, pokiaľ ide o návrhy na zrušenie uvedené v žalobe a v prvom návrhu na úpravu, treba ho zaviazat' na náhradu trov konania, ktoré v súvislosti s týmito návrhmi vznikli, a to v súlade s návrhmi Rady. Keďže táto nemala v prejednávanej veci úspech, pokiaľ ide o návrh na čiastočné zrušenie aktov z marca 2017 uvedený v druhom návrhu na úpravu, treba jej uložiť povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré v súvislosti s týmto návrhom vznikli, a to v súlade s návrhmi žalobcu.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie (SZBP) Rady 2017/381 z 3. marca 2017, ktorým sa mení rozhodnutie 2014/119/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) 2017/374 z 3. marca 2017, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 208/2014 o reštriktívnych opatreniach voči**

určitým osobám, subjektom a orgánom s ohľadom na situáciu na Ukrajine, sa zrušujú v rozsahu, v akom bolo meno Sergeja Kljujeva ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, na ktoré sa tieto reštriktívne opatrenia vzťahujú.

2. Účinky článku 1 rozhodnutia 2017/381 a článku 1 vykonávacieho nariadenia 2017/374 sa voči páňovi Kljujevovi zachovajú do uplynutia lehoty na podanie odvolania stanovenej v článku 56 prvom odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, alebo, ak sa odvolanie podá v tejto lehote, do zamietnutia odvolania.
3. V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.
4. Pán Kljujev je povinný znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené Radou Európskej únie, pokiaľ ide o návrhy na zrušenie uvedené v žalobe a v prvom návrhu na úpravu.
5. Rada je povinná znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania vynaložené páňom Kljujevom, pokiaľ ide o návrh na čiastočné zrušenie rozhodnutia 2017/381 a vykonávacieho nariadenia 2017/374 uvedený v druhom návrhu na úpravu.

Berardis

Spielmann

Csehi

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 21. februára 2018.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	2
Skutkový stav po podaní prejednávanej žaloby	5
Konanie a návrhy účastníkov konania	5
Právny stav	7
O návrhoch na zrušenie aktov z októbra 2015 a marca 2016 v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu .	7
O druhom žalobnom dôvode založenom v podstate na zjavne nesprávnom posúdení.....	7
O návrhoch na zrušenie aktov z marca 2017 v rozsahu, v akom sa vzťahujú na žalobcu	16
O zachovaní účinkov rozhodnutia 2017/381	21
O trovách	21